

Studiul aburului fără ajutorul entropiei*)

de ULISE ISSĂCESCU

Absolvent al Școlii Politehnice din București

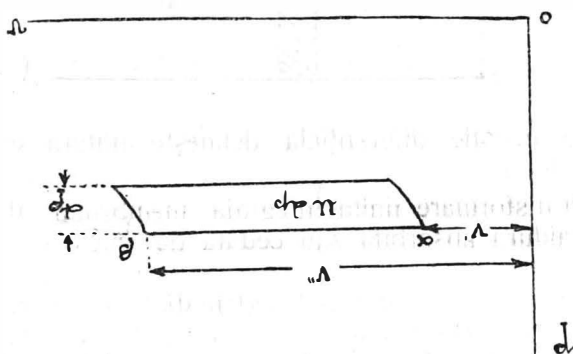
Studiul aburului e condiționat de principiul al 2-lea al termodinamicii, care conduce la noțiunea de entropie. În speță această noțiune este un rezultat al studiului gazelor perfecte supuse transformărilor unui ciclu Carnot.

Mai jos voi expune felul cum se poate găsi titlul aburului într-o transformare adiabatică, fără a mă servi de entropie.

Formulele vor fi aceleași cași cele existente în termodinamica actuală, scoase însă pe considerații mai naturale.

Ecuția Clapayron-Clausius

Fie într-o raportare p, v o transformare de vaporizare sub presiune constantă, de la volumul lichid v' al unui Kgr, de

apă la v'' , volumul aburului uscat. Ciclul se completează cu condensarea la $p-dp$ și cu 2 curbe oarecari în α și β (oricare ar fi aceste 2 curbe, elementul de suprafață se asimilează unui dreptunghi),

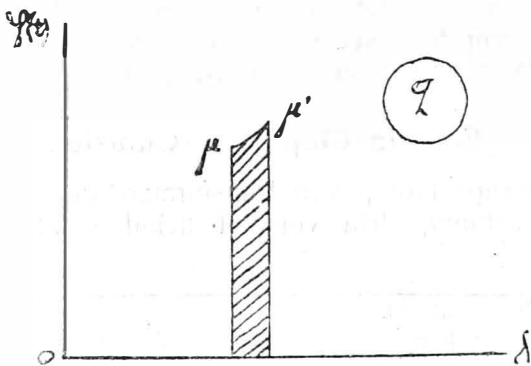
*) Studiul aburului nu se poate face azi fără noțiunea entropiei. În ediția IV, 1921 la I. Springer Berlin, W. Schüle enuță la pag. 225: „Studiul transformărilor gazelor se poate face și fără noțiunea entropiei. Aceasta s'a putut ca atare trata la sfârșitul capitolului despre gaze. Pentru transformările aburului, lucrurile stau, în ce privește noțiunea entropiei, invers ca la gaze. Numai când se presupune noțiunea entropiei cunoscută și aplicabilă aburilor se pot urmări teoretic transformările aburilor, în special în ce privește cantitățile de căldură transformate în lucru. Importanța generală a noțiunii de entropie și aplicabilitatea ei la toate speciile și stările corpurilor reese din al 2- ea principiu al termodinamicii, (Cap. 40. 43). Că noțiunea de entropie, așa cum a fost găsită la gaze (Cap. 27) se poate aplica la toate stările aburilor, este tocmai expresiunea celui de al 2-lea principiu pentru transformările aburilor (Cap. 43). Acestea au aflat o perfectă explicație după ce Clausius a găsit al 2-lea principiu și după ce din el a dezvoltat noțiunea de entropie.

Se pune în dispoziție un travaliu echivalent căldurii

$$A(v'' - v') dp = Au dp$$

Construiesc o diagramă corespunzătoare celei de mai sus într-o altă raportare astfel ca ordonatele - axe retangulare - să fie funcțiuni de t^0 , $\varphi(t^0)$. Să însemnez cu λ abscisele, de așa natură ca ariile să reprezinte calorii.

Plecând dela o stare a amestecului de aburi și apă, reprezentată de punctul p , în această nouă raportare, într-o transformare elementară pe curba $p.p'$, elementul de arie hașurat va reprezenta o cantitate de căldură $dq = \varphi(t) \cdot d\lambda$.

Această ecuație diferențială definește natura și dimensiunile fizice ale lui λ .

Intr-o transformare finită integraia membrului al II-lea va măsura căldura absorbită sau cedată de amestec.

$$q = \int \varphi(t^0) \cdot d\lambda.$$

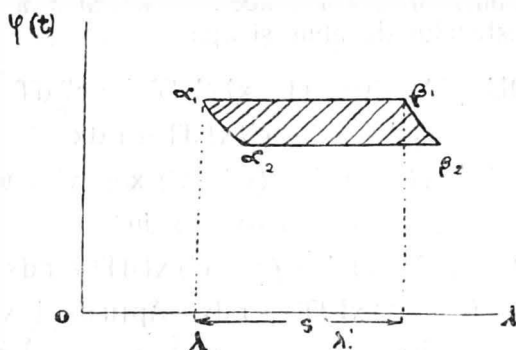
Fie acum o transformare de vaporizare dela v' la v'' sub presiunea p . In sistemul λ , $\varphi[t^0]$ această transformare se face pe $\varphi[t^0] = \text{constant}$, dela λ_1 la λ_2 . Cantitatea de căldură absorbită este căldura de vaporizare r din tabelele lui Regnault.

$$\text{Exprimat analitic } r = \int_{\lambda_1}^{\lambda_2} \varphi(t^0) \cdot d\lambda; \varphi(t^0) = \text{const.}$$

$$r = \varphi(t^0) (\lambda_2 - \lambda_1) = \varphi[t^0] \cdot s$$

$$\text{punând } \lambda_2 - \lambda_1 = s. \quad s = \frac{r}{\varphi[t^0]}$$

Cu acest parcurs al vaporizării dela α_1 la β_1 alcătuiesc un ciclu închis prin o condensare ia $t-dt$, respectiv $\varphi[t]-d\varphi[t]$ (unde $d\varphi[t]$ corespunde lui dp din raportarea p, v) și prin alte 2 curbe α_1, α_2 și β_1, β_2 construite punct cu punct după curbele trase în α și β în raportarea p, v .

Aria acestui ciclu, care este o altă vedere a aceluiași proces, reprezentat și de ciclul raportat la p, v va fi

$$\alpha_1 \beta_1 \cdot d\varphi(t) = \frac{r}{\varphi(t)} d\varphi(t)$$

Egalând cele 2 expresii ale aceleiași călduri rezultă

$$\text{Au } dp = \frac{r}{\varphi(t)} d\varphi(t).$$

Nu cunoaștem forma funcțiunii $\varphi(t)$. Facem supoziția că $d\varphi(t)$ este același cu dt centigrad și cu aceasta $\varphi[t]$ diferă prin o constantă de t . $\varphi[t] = b + t = T$, o temperatură asemănătoare temperaturii absolute. Asupra mărimii lui b nu putem anticipa.

$$\text{Ca urmare } \frac{r}{T} dT = A. u. dp. \quad \text{căci } dt = dT.$$

Aceasta e ecuația găsită de Clapayron. Ea definește mărimea lui b și fixează la abur origina temperaturilor zise absolute. Cu acestea ecuația lui Clapayron nu mai este o ecuație de verificare între u , $\frac{dp}{dT}$, r și T .

Ea devine o ecuație *tranzitorie**) în vederea găsirii titlului de aburi, introducând funcțiunea $\varphi(t)$ în general și definind în speță T la abur, mărime împrumutată până acum studiului gazelor [într'o regiune extrapolată domeniului experienței].

Mai departe caut o relație care să dea titlul aburului în transformările adiabatice.

Fie c' căldura specifică a apei, c'' aceea a aburului uscat, x titlul amestecului de abur și apă.

$$dQ = dU + A p dv = (1-x)c' dT + xc'' dT + r dx = [c' + (c''-c')x] dT + r dx$$

$$v = x \cdot v'' + (1-x)v' = (v''-v')x + v' = u \cdot x + v \\ dv = u dx + x du$$

$$dU = dQ - A p dv = [c' + (c''-c')x] dT + r dx - A p dv = [c' + (c''-c')x] dT + r dx - A p (u dx + x du).$$

Energia internă U este o funcțiune de starea finală a transformării, adică de coordonatele p, v, T sau numai de v, T deoarece $p = F(T)$. Ca formă analitică dU trebuie să fie o diferențială exactă.

Ecuația de mai sus se modifică scriind:

$$v''-v' = u = f(T) \quad du = f'(T) dT.$$

$$dU = [c' + (c''-c')x] dT + (r - A \cdot p \cdot u) dx - A \cdot p \cdot x \cdot f'(T) dT \\ = [c' + (c''-c')x - A \cdot p \cdot x \cdot f'(T)] dT + (r - A \cdot p \cdot u) dx.$$

Condiția ca dU să fie o diferențială exactă este:

$$\frac{\delta}{\delta x} [c' + (c''-c')x - A \cdot p \cdot x \cdot f'(T)] = \frac{\delta}{\delta T} (r - A \cdot p \cdot u) \text{ sau}$$

$$(c''-c') - A \cdot p \cdot f'(T) = \frac{\delta r}{\delta T} - A \cdot p \cdot \frac{\delta u}{\delta T} - A \cdot u \cdot \frac{\delta p}{\delta T}$$

$$\text{dar } \frac{\delta u}{\delta T} = \frac{du}{dT} = f'(T) \frac{\delta p}{\delta T} = \frac{dp}{dT} \quad \frac{\delta r}{\delta T} = \frac{dr}{dT}$$

*) Se mai pot găsi și alte ecuații transitorii de asemenea natură. De ex. în loc de $\varphi(t)$ se iau în ordonate $\varphi'(p)$. În mod analog obțin abscisele de natura $\frac{r}{\varphi'(p)}$ iar ciclul închis cuprinzând o cantitate de căldură $\frac{r}{\varphi'(p)} d\varphi'(p)$.

Dacă pun $d\varphi(p) = dp$; $\varphi(p) = p + p_0 = P$ unde $p_0 = \text{const.}$

$$A u dp = \frac{r}{P} dp; \quad A u = \frac{r}{P}; \quad r = A \cdot u \cdot P.$$

Se știe că $r = \rho + A \cdot u \cdot p = A \cdot u \cdot P$ de unde $\rho = A u (P-p)$, o echivalare p căldurii interne de vaporizare în travaliu exterior.

Cu ecuația lui Clapayron, găsită și mai sus, se obține relația cunoscută :

$$c'' - c' = \frac{dr}{dT} - \frac{r}{T}$$

Ducând această valoare în expresia lui dQ voi găsi formula definitivă care determină titlul teoretic al aburului într'o transformare adiabatică.

Pentru claritate introduc noțiunea căldurii specifice adiabatice. Fie aceasta Ca ; $dQ = Ca \cdot dT = 0$. Într'o transformare adiabatică, această căldură specifică rămâne constant nulă.

$$dQ = Ca \cdot dT = [c' + (c'' - c') x] dT + r dx = 0 \quad dT \neq 0$$

$$Ca = c' + [c'' - c'] x + r \frac{dx}{dT} = 0 \text{ iar cu } c'' - c' = \frac{dr}{dT} - \frac{r}{T}$$

$$\begin{aligned} Ca &= c' + \left(\frac{dr}{dT} - \frac{r}{T} \right) x + r \frac{dx}{dT} = T \cdot x \frac{d}{dT} \left(\frac{r}{T} \right) + T \frac{r}{T} \frac{dx}{dT} + c' \\ &= T \left[x \frac{d}{dT} \left(\frac{r}{T} \right) + \frac{r}{T} \cdot \frac{dx}{dT} \right] + c' = T \frac{d}{dT} \left(\frac{xr}{T} \right) + c' = 0 \end{aligned}$$

$$Ca = d \left[\frac{x \cdot r}{T} + c' \int_b^T \frac{dT}{T} \right] = 0$$

$$\frac{r \cdot x}{T} + c' \int_b^T \frac{dT}{T} = K, \text{ o constantă } \frac{r_1 x_1}{T_1} + c' = \int_b^T \frac{dT}{T}$$

definită de starea inițială în transformarea adiabatică. (Limita inferioară a integralei este b , egal sau în jurul lui 273). Precum se știe, aceasta e formula pe care termo dinamica o găsește cu ajutorul entropiei.

Notă.— Din condiționarea diferențialei exacte de mai sus, se vede că n'am făcut nici o rezervă asupra lui c' și c'' , cari pot fi și funcțiuni de T .